

nogen lovbegrundet Ret eller ikke; der er Andre, som forstaae det bedre end jeg, og Mange vilde maaskee ikke troe; hvad jeg sagde (Katter). Men saa meget er dog sandt, at de have en Rettighed, som Folket har anseet for en saadan, og det er den nemlig, at den er grundet paa virkeligt udfomne Love, og vist er det, at der har været Forskjelligheder mellem den Besskatningsmaade, som har paahvilet deres Eiendomme, og den, som har paahvilet de uprivilegerede Eiendomme. Det er en Sandhed, jeg iøvrigt troer er meget fattelig, og det er en ligesaa stor Sandhed, som ikke kan afvises, at man i Handel og Vandel har taget dette i Betragtning, i den gode Tro, at Eiendommen vilde fremdeles nyde samme Besskatning, som den hidtil har havt.

Jeg taler ikke Noget om Omfanget deraf; det er en meget vanskelig Sag at komme ind paa at udregne, men der gives nok et Middel til at komme tilrette med den Ting. Naar Folket saaledes i en lang Række af år levet sig ind i saadanne Forhold og har faaet bestemt Tillid til, at en saadan Kjendsgjerning var for Gaanden, og man dog rokker den væk, saa er det meget farligt; thi saa rokker man man Tilliden væk ogsaa i andre Forhold. En kan. f. Ex. sige: Ja, nu have vi det saadant og saadant, og nu kunne vi handle i Tillid til det, men saa kommer de Andre og sige, at man ikke kan stole paa det, for saa kommer Rigsdagen sammen, og saa forandrer den det — og saa smutter Tilliden væk, og altsaa kunne vi ingen Verdens Ting stole paa. (Katter) Skulle vi ikke stole paa en Rettighed, som har været factisk bestaaende i Aarhundreder i Henseende til vore Eiendommers Byrder, hvad skulde vi saa stole paa? Jeg forstaaer det ikke. Hvorvidt den foreslaaede Erstatning er for stor eller for lille, skal jeg ikke indlade mig paa; det kan afgjøres, naar Sagen kommer nærmere for. Naar en æret Rigsdagsmand idag har sagt, at paa den Maade, Sagen er stillet i Lovudkastet, bliver Lighed aldrig til, eller i det Mindste lun i en yderst fiern Fremtid, saa tager han feil. Vi maae gaae ud fra det, som foreligger, at de skulle have Erstatning. Skulle de have en saadan, saa lad dem faae den, (Katter) saa er den Sag afgjort; og skulle de ikke have den,

saa faae de den ikke. Skulle de have Erstatning, og Loven udfommer, indtræder Lighed i Besskatning; naar En svarer 6 Rbd. 48 Skl. og en Anden svarer 6 Rbd. 48 Skl. i Landskat, synes Bessatningen mig at være lige (Katter); der er altsaa kun Spørgsmaal, om de skulle have Erstatning (Hør! Hør!). Jeg mener, at vi kunne accordere med dem. Man har opstillet en Bagerlov som en Bussemænd. De, som ikke ville see Sagen fremmet, sige, at Regjeringen har udgivet et Lovudkast, hvori den fratager Bagerne en Rettighed af samme Natur, som her omhandles, uden at den derfor har voteret dem nogen Erstatning.

Hvorledes Regjeringen er kommen til det Resultat, at den har forskjellig Anskuelse med Hensyn til Bagerne og forskjellige Anskuelser med Hensyn til de privilegerede Hartkorns-Besiddere, det maa være dens Sag. (Katter). Men jeg siger, at der derfor aldeles ikke er nogen Fare ved at Egalliseringsloven behandles; den anden, om Bagerne, er farligere. (Katter). Er det et Gode, at Bagernes Privilegier blive hævede, saa lad os tage dette Gode; men fandt man, ved at undersøge Sagen nøagtigt, at det var retfærdigt og billigt, at de ogsaa fik Erstatning derfor, ja, saa lad os give dem den. (Katter). Facit af, hvad jeg har sagt, er altsaa, at jeg efter min Overbeviisning stemmer for Lovens Antagelse, at jeg stemmer for, at Loven kommer til Behandling og kommer til Behandling strax. (Meget godt).

Indenrigsministeren: Jeg havde tænkt paa at opsætte at tage Ordet; fordi jeg seer, at den ærede Thingsmand for Holbek Amts 1ste District (B. Christensen), som igaar rettede et Spørgsmaal til mig, ikke er tilstede. Men da omtrent det samme Spørgsmaal atter er blevet igjentaaget, vil jeg dog tillade mig idag at udtale mig saavel med Hensyn hertil som til, hvad der ellers er bleven rettet til mig ved denne Sags Forhandling. Først maa jeg takke det ærede Medlem for Holbek Amts 2det District (Tscherning) for den Aabenhed, hvormed han henviste til en Afhandling, som var udfommen uden Navn, og som jeg aldrig før har vidst var af ham, men hvortil han erkjendte sig at være Forfatter — den staaer i